

[Mads Larsen.]

Børn, saa at de ikke kommer til at lide Nød, og der kan være andre Aarsager til en saadan Drøftelse.

Harald Bergstedt fremsætter dette Problem og denne Drøftelse i en talentfuld Form og paa en saadan Maade, at det Ægtepar, han fremstiller for os, tydeligt viser den vældige Glæde, disse Forældre har netop af deres Børn. Det er altsaa ikke paa nogen Maade et Skrift, som er et Angreb paa Familielivet i Danmark eller paa Ægte-skabet.

Det er interessant at se, at ingen af de ærede Medlemmer siger noget som helst om, at de to Forfatterskaber ikke i sin Tid har været værdige til Understøttelse paa Finansloven.

Jeg maa erkende, at der i den Agitation, som drives af de to Forfattere, Fru Thit Jensen og Harald Bergstedt, er Ting, som ogsaa jeg er dybt uenig med dem i, men dette, at der den ene Gang efter den anden fremsættes saadanne Forslag om at fjerne dem fra Finansloven, er den bedste Propaganda, der kan gøres for den Agitation, de hver paa sin Maade driver. Og hvis Forslagsstillerne fik Held til — hvad de nu ikke faar — at faa Ændringsforslaget vedtaget, vilde det ganske simpelt bringe disse Forfattere et Martyrium af den Besskaffenhed, at de blev tidobbelt, maaske halvtredsobbelt belønnet derigennem, at de vilde blive endnu mere søgt som Foredragsholdere af alle Foredragsforeninger og andre Foreninger, faglige Organisationer o. s. v., og deres Bøger vilde blive læst i en Udstrækning som aldrig før.

Min Grundopfattelse af hele dette Spørgsmaal kan jeg i øvrigt sammenfatte i et meget kort Citat af en Udtalelse, som det ærede Medlem Hr. Holstein fremsatte ved Finanslovens anden Behandling i Samlingen 1921—22. Det ærede Medlem sagde:

„Nej, stryg Forfattere, fordi de ikke har Talent eller ikke tilstrækkeligt Talent til at blive optaget paa Finansloven, men stryg dem ikke af religiøse, moralske eller æstetiske Grunde.“

Disse Ord gør jeg til mine, og jeg opfordrer Tingets Medlemmer til at stemme imod de to Ændringsforslag.

Pinstrup: Jeg forstod det ærede Medlem Hr. Bindslev saaledes, at saa længe Fru Thit Jensen dyrkede Kunsten og det, hun fremkom med, havde et kunstnerisk Præg, var det tilladeligt, selv om Indholdet kunde kritiseres, men nu var det blevet Agitation for hende, og saa var det det ikke mere.

Men jeg har maaske misforstaaet det ærede Medlem, og saa tager jeg Udtalelsen tilbage.

Det forundrede mig, at ingen under denne Diskussion tog Ordet for at forsvare de to paagældende Forfattere. Men det gælder jo ikke længere, efter at det ærede Medlem Hr. Mads Larsen nu har leveret et saa varmt Forsvar for dem. Han citerede endogsaa det ærede Medlem Hr. Holsteins Udtalelse om, at det er Talentet, det kommer an paa. Maaske staar det ærede Medlem Hr. Mads Larsen paa et kulturelt saa ophøjet Stade, at han kan bedømme disse Forfatters Talent. Jeg erklærer mig ganske inkompetent dertil, og jeg tilføjer, at jeg lægger ikke mindste Vægt paa Talentet; hvis det bruges i det slettes og folkenedbrydendes Tjeneste, blæser jeg dette Talent et langt Stykke. Ingen har sagt noget nedsættende om disse Forfatters Produktion, siger det ærede Medlem. Jeg synes, jeg tidligere meget kraftigt har sagt, hvad jeg mente om Bergstedts hele litterære Produktion. Det kan ses i Rigsdagstidende langt tilbage.]

Martyriet tror jeg ikke det fjerneste paa. For øvrigt, hvis det var rigtigt, hvad det ærede Medlem sagde, at det vilde betyde et Martyrium for dem, maatte de jo være himmelglade ved at blive sat ud af Finansloven. Nej, det vil falde til Jorden. Men de støttes naturligvis, saa længe de har det Præg paa sig, at de lovgivende Forsamlinger hædrer dem som fortjenstfulde Personer i vort Samfund.

Holger Andersen: Jeg har kun nogle korte Bemærkninger at gøre til Ændringsforslagene under Nr. 259, 301 og 302.

Jeg kan ikke være enig med ærede Medlemmer af mit Parti i deres Modstand mod Ændringsforslag Nr. 259, i hvilket et Flertal af Finansudvalget foreslaar en Understøttelse paa 945 Kr. til Enken efter Forfatteren Thøger Larsen. Jeg vil anbefale ærede Medlemmer at stemme for dette Ændringsforslag. Thøger Larsen var en af vore betydeligste Lyrikere og en af de dybest tænkende Forfattere, vi i den senere Tid har haft her i Danmark. Hans Aand, der spændte fra Orienten over det gamle Grækenland til den nordiske Edda, har givet sig saa stærke og blivende Udtryk, at jeg i alt Fald med Glæde vil stemme for den beskudne Understøttelse, det her er foreslaaet at yde hans Enke. Endnu det sidste Værk, han har efterladt os, hans storslaaede Genigtning og kommenterede Udgave af Eddaen, synes tilstrækkeligt til at anbefale en Bevilling som den, der her er foreslaet.

Under Nr. 301 foreslaas det at yde en